

ת"פ 7140/09/21 - מדינת ישראל נגד יובל כרמי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7140-09-21 מדינת ישראל נ' כרמי

בפני בעניין:	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שני טביב מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד הנאשם		יובל כרמי ע"י ב"כ עוה"ד תמר אולמן

החלטה

1. ביום 2.8.22 נגזר דינו של הנאשם בגין ביצוע עבירות מין במטופלות שלו.
2. גזר הדין בנוסחו המקורי נאסר בפרסום. הצדדים התבקשו להגיש עד ליום 14.8.22 הודעה משותפת, אף אם לא מוסכמת, בעניין התרת פרסום גזר הדין או חלקו.
3. הצדדים לא פעלו בהתאם להחלטתי: המאשימה לא הגישה כל תגובה עד למועד שנקבע. הנאשם הגיש שתי הודעות מטעמו בלבד, האחת ביום 3.8.22 והשנייה ביום 10.8.22, ובהן ביקש לאסור פרסום חלק מהתיאורים העובדתיים בגזר הדין הנוגעים לעניינו האישיים, ולהתיר את פרסום יתר גזר הדין.
4. ביום 15.8.22 ניתנה החלטה, שהתייחסה לנימוקי הנאשם, והתבססה על שיקולים של הגנה על צנעת הפרט של הנאשם ועל פרטיותו של נפגעות העבירה. בהתאם להחלטה זו, הוכן נוסח מותר לפרסום של גזר הדין, אשר פורסם בחלק מהמאגרים המשפטיים וכן באמצעי התקשורת.
5. ביום 16.8.22 הגישה ב"כ המאשימה בקשה דחופה ומוסכמת "לעצור את פרסום גזר הדין". בבקשה נטען כי ב"כ המאשימה גיבשה, יחד עם נפגעות העבירה, עמדה בנוגע לחלקים שהיא מבקשת לאסור בפרסום או לשנות את ניסוחם בדרך של "פראפרזה", ומבלי משים, שלחה את עמדתה הכתובה למקום אחר במקום לשלוח אותה למזכירות בית המשפט, ועל כן העמדה לא הגיעה לתיק בית המשפט עד למועד שנקבע ולא עמדה לנגד עיני בעת מתן ההחלטה המתירה פרסום חלקי של גזר הדין.
6. משעה שבאותו שלב גזר הדין בנוסח שהותר לפרסום כבר פורסם במאגרים המשפטיים וסוקר באמצעי התקשורת, התבקשה המאשימה להבהיר כיצד ניתן יהיה ליישם את ההחלטה על עצירת פרסום אם תתקבל, ומה התועלת בהחלטה לאסור פרסום פרטים שכבר פורסמו.
7. למחרת, ביום 17.8.22, הודיעה המאשימה כי היא מבקשת שהעותק שהוסר בפרסום יוסר מהמאגרים המשפטיים ותחתיו יפורסם נוסח אחר, על פי בקשת המאשימה, על מנת למנוע שימוש מכאן ואילך בנוסח שהותר לפרסום, מתוך רצון למנוע פגיעה הרסנית בפרטיותו של נפגעות העבירה, ובפרט בפרטיותה של ק'.
8. לאחר ששקלתי את עמדתם המוסכמת של הצדדים, לא מצאתי לשכתב חלקים מגזר הדין בדרך של פראפרזה, אלא שאסור את פרסום החלקים הנוספים שנטען כי יש בהם כדי לפגוע פגיעה אנושה בפרטיותה של ק'.
9. לפיכך, בנוסף לאמור בהחלטתי מיום 15.8.22, אני אוסרת גם את פרסום החלקים הבאים מתוך גזר הדין שניתן ביום 2.8.22:
 - א. בסעיף 1 לגזר הדין, מעמ' 1 בשורה שלפני האחרונה, מהמילה שאחרי המילה "הסכימה" ועד לעמ' 2, עד למילה הקודמת למילים "בשל כך הורשע הנאשם".
 - ב. בסעיף 24 לגזר הדין, מאמצע השורה הרביעית לאחר המילה "בידיו", ועד לסוף השורה ה-12 בסעיף זה.
 - ג. בסעיף 26 לגזר הדין, מהמילה שאחרי המילה "חמורים" ועד לסוף הפסקה.
 - ד. בסעיף 31 לגזר הדין, עמ' 16- השורה התשיעית כולה.
10. יתר חלקי גזר הדין שהותרו בפרסום במסגרת החלטתי מיום 15.8.22, יישארו מותרים בפרסום. נוסח מתוקן של גזר הדין המותר בפרסום יובא בהמשך להחלטה, ויועבר לפרסום יחד עם החלטה זו.
11. המאשימה תפעל לביצוע ההחלטה, להסרת הנוסח שהותר לפרסום ביום 15.8.22 מהמאגרים המשפטיים שבהם הוא פורסם ופרסום הנוסח המתוקן תחתיו.
12. המזכירות תעביר העתק ההחלטה והנוסח המתוקן של גזר הדין המותר בפרסום לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אב תשפ"ב, 18 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

גזר דין - נוסח מתוקן מותר לפרסום

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים בעבירות יחסי מין בין מטפל נפשית למטופל ובשתי עבירות של מעשה מגונה בין מטפל נפשית למטופל.

בתקופה הרלבנטית לאישומים היה הנאשם פסיכולוג ומורה ליוגה, וקיבל מטופלים בקליניקה פרטית הנמצאת בחצר ביתו.

ק', ילידת 2000, הייתה מטופלת אצל הנאשם בשנים 2017 ועד למועד האירועים המפורטים באישום הראשון. ק' החלה את הטיפולים אצל הנאשם בעקבות פגיעה מינית שחוותה בילדותה ולאחר שהייתה עדה לרצח שאירע במצעד הגאווה שנערך בירושלים בשנת 2017.

ק' החלה את הטיפול בעת שהייתה במצב נפשי קשה ורעוע, ובשל כך, במהלך חודש יולי 2019 שלח הנאשם את ק' לקבלת טיפול פסיכיאטרי במקביל לטיפול הפסיכולוגי אצלו.

במהלך התקופה הרלוונטית לאישום טיפל הנאשם בק' באינטנסיביות והיא אף השתתפה בקבוצות טיפוליות שהנאשם הנחה ובקורסים שאותם העביר. ק' ראתה בנאשם דמות אבהית ומושא להערצה, נהגה להיוועץ בו באופן שוטף בהחלטות שקיבלה בשגרת חייה, ופיתחה בו תלות נפשית.

בשל קושי כלכלי של ק', הנאשם אפשר לה להמשיך ולקיים עמו פגישות טיפוליות מבלי לחייבה בתשלום. הנאשם נתן לק' לבצע עבורו עבודות משרדיות, כגון כתיבת פרוטוקולים של מפגשים, סריקת תיקי מטופלים וכיוצא באלה, וזאת במקום לגבות ממנה תשלום עבור הטיפולים. בנוסף, הנאשם נהג לכנות את ק' כאסיסטנטית שלו, וכתוצאה מכך לאפשר לה להיות נוכחת בטיפולים של מטופלים אחרים.

ביום 27.12.20 הגיעה ק' לפגישה טיפולית בקליניקה של הנאשם. הוא הציע לה לבצע תרגיל "חיבור צ'אקרות" וק' הסכימה. **[חלק שנאסר בפרסום- הושמט]**

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות של יחסי מין בין מטפל נפשית למטופל ומעשה מגונה בין מטפל נפשית למטופל שיוחסו לו באישום הראשון.

א' הייתה מטופלת של הנאשם **[חלק שנאסר בפרסום- הושמט]**

בשל כך הורשע הנאשם בעבירת מעשה מגונה בין מטפל נפשית למטופל שיוחסה לו באישום השני.

2. עם פתיחת משפטו הודה הנאשם בעבירות שיוחסו לו באישום הראשון. בהמשך, נערך הסדר דיוני בין הצדדים ביחס לאישום השני, במסגרתו כתב האישום תוקן ביחס לאישום זה, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך בין הצדדים הסדר לעניין העונש.

3. **[חלק שנאסר בפרסום- הושמט]**

שירות המבחן מעריך כי בעניינו של הנאשם מצבי סיכון עשויים להתהוות במסגרת קשרים הכרוכים ביחסי תלות או מרות, בעיקר כשקיימת אפשרות להיעדר גבולות. העובדה כי כיום נשלל רישונו המקצועי מהווה גורם מפחית סיכון.

לאור האמור לעיל, אך גם לנוכח חומרת העבירות, שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות מאסר בפועל, תוך מתן משקל בקביעת משך המאסר גם למחיר האישי שאותו משלם הנאשם, היעדר עבר פלילי ותהליך משמעותי שעובר מאז מעצרו. כן הומלץ לגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה ועל שילובו בטיפול בבית הסוהר.

4. תסקיר נפגעת העבירה ק', מעלה תמונת נזק חמורה וקשה במיוחד **[חלק שנאסר בפרסום - הושמט]**.

5. במסגרת פרשת העונש ביקשה ק' לומר את דבריה בבית המשפט, והם נשמעו בהסכמת ב"כ הנאשם. היא תיארה את ההיכרות עם הנאשם, את האמון הרב שנתנה בו במהלך שנות הטיפול ואת התהליך ההדרגתי שבו הנאשם טשטש את גבולות הטיפול שלה. היא תיארה כי הפגיעה של הנאשם בה הגיעה בשלב שבו האמינה שהיא מצליחה לשקם את חייה, וכי הפגיעה שפגע בה שחזרה טראומות מעברה וריסקה את נפשה לשברים שהיא עודנה מנסה לאסוף, ריסקה את יכולתה להאמין בטיפול ולהסתייע בו, והותירה אותה כאובה, המומה וזועמת. ק' ביקשה ליתן ביטוי לקול שהשמיעה ולכאב שנגרם לה.

6. תסקיר נפגעת העבירה א' מעלה אף הוא תמונת נזק משמעותית. **[חלק שנאסר בפרסום - הושמט]**.

7. ההגנה הגישה במסגרת ראיותיה לעונש את דו"ח סיכום הטיפול של הנאשם במסגרת "התחלה חדשה" מיום 17.5.22, שבו תואר כי הנאשם החל בטיפול במרכז בתחילת חודש נובמבר 2021, כי הוא משתף פעולה עם ההליך הטיפולי באופן מלא ומתייצב למפגשים בעקביות. על פי הערכת גורמי הטיפול, שיתופיו כנים, אמיצים וגלוי לב וניכר כי פנה לטיפול מתוך מוטיבציה אמיתית להבין את הרקע והסיבות לפגיעות שביצע, הוא מגויס לטיפול ועשה כברת דרך בלקיחת אחריות על מעשיו ובזיהוי עיוותי חשיבה וטריגרים לביצוע העבירות.

8. **[חלק שנאסר בפרסום - הושמט]**.

9. ההגנה זימנה לעדות מספר עדי אופי שהעידו בעל פה וכן הוגשו למעלה מארבעים מכתבים של עדי אופי, ובהם חברים ומכרים של הנאשם מהעבר ומהווה, עמיתים למקצוע ומטופלים, אשר תיארו את הקשרים שלהם עם הנאשם. חלקם הפליגו בשבחיו ותיארו את תכונותיו הטובות כאדם וכחבר שהושיט להם עזרה בשעת צרה. בין היתר תיארו אותו העדים כאדם אינטליגנט, כריזמטי, מנהיג, יצירתי, קשוב, רגיש לזולת, בעל יכולת להכיל את האחר ולהעצים אותו, זמין תמיד למטופליו, מסור מאד והראשון להציע עזרה לכל אדם שסובל.

כן העידו כעדי אופי מר ביטר הלפיק, מטפל קבוצתי בפסיכו דרמה ומר הנס ורימוט, מורה למתמטיקה, ד"ר לפסיקה ומאמן אישי, אשר הכירו את הנאשם במהלך קורס מקוון של עקרונות מיסטיים בריפוי. הם תיארו כי לאחר שהקורס הסתיים שלושתם נותרו בקשר של מפגשים מקוונים שנערכו פעמיים בחודש, שבמהלכם ליוו האחד את השני בליווי

רוחני, ולאחר זמן מה מר הלפיק עזב את הקבוצה והנאשם נותר בקשר בעל אופי שכזה רק עם מר ורימוט.

10. עוד הגישה ההגנה דוגמה לכרזה שנתלתה במקומות שונים בסביבת מגוריו של הנאשם, שבה פורסמה תמונתו ונכתב, בין היתר, כי הוא "פסיכולוג, אנס, תושב השכונה" והציבור נקרא להפגין נגדו ליד בית המשפט במועד הדיון שנקבע לשמיעת הטיעונים לעונש.

11. לבסוף הגישה ההגנה את פסק דינו של בית הדין המשמעותי בשירות המדינה, שבו הוחלט על מחיקת שמו של הנאשם מפנקס הפסיכולוגים, בהסכמתו ולבקשתו.

12. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהאישומים.

ביחס לאישום הראשון ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 30 ל-48 חודשי מאסר בפועל, שהוא העונש המרבי הקבוע לצידה של אחת מהעבירות שביצע הנאשם, וביקשה לגזור עליו עונש של 36 חודשי מאסר בפועל ביחס לאישום זה. בטיעוניה ביחס לאישום הראשון הדגישה המאשימה את התלות המוחלטת שפיתחה ק' בנאשם ואת העובדה כי הנאשם, בהתנהלות נמשכת, מחושבת ומתוכננת, טיפח תלות זו וניצל אותה לצורך סיפוק צרכיו המיניים. המאשימה הדגישה את הכיעור הגלום בניצול המרחב הטיפולי וידיעותיו של הנאשם על נקודות החולשה של המתלוננת לצורך ביצוע עבירות המין, עובדה הממקמת את המעשים, לשיטתה של המאשימה, ברמת חומרה עליונה. המאשימה הוסיפה והדגישה את נתוני האישום של ק', שהפכו את הפגיעה בה ואת השלכותיה לקשות וחמורות במיוחד. המאשימה התייחסה גם לפער הגילים המשמעותי בין הנאשם לק', ליוזמה ולאקטיביות שגילה הנאשם במהלך ביצוע העבירות, ולעובדה שלאורך כל הדרך, הנאשם כרך את מעשיו בטיפול, באופן שגרם לנפגעת להתבלבל ולדכא כל מנגנון של הגנה או התנגדות. המאשימה הוסיפה כי אין מדובר במעידה של הנאשם, אלא באירוע מתוכנן שנמשך על פני שני מפגשים, ולא היה הפעם הראשונה שבה הנאשם פגע מינית במטופלת.

בנוגע לאישום השני ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שבעה לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם בגין אישום זה עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום זה הודגשו פער הגילים המשמעותי בין הנאשם לא', הרקע הנפשי הקשה בשלו הגיעה א' לטיפול, העובדה שגם כאן הנאשם ניצל סיטואציה טיפולית לצורך ביצוע זממו באופן שגרם לא' להסיר את כל מנגנוני ההגנה וההתנגדות שעשויים לעלות במצב כזה, וההשלכות הקשות של העבירה על הנפגעת, הן בהיבט האישי-נפשי, הן בהיבט המקצועי.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות הבהירה המאשימה כי אין מקום להתחשב בהפרעה הנפשית שהנאשם לוקה בה כשיקול לקולא, לא בקביעת מתחמי העונש ההולם ולא בקביעת העונשים בתוך המתחמים, שכן מדובר בנאשם שהוא איש מקצוע המודע למחלתו ואף על פי כן החליט לטפל באחרים מתוך מודעות לכך שאם יפסיק ליטול טיפול תרופתי מצבו עלול להחמיר. המאשימה טענה כי העובדה שהנאשם תולה את מעשיו בהפרעתו הנפשית, היא למעשה התפרקות מקבלת אחריות מוסרית מצדו על ביצוע העבירות, וכי ביחס לאישום השני אין כמעט התייחסות של קבלת אחריות מצד הנאשם, לא כלפי שירות המבחן ולא כלפי חבריו ומכריו, שחלקם כלל לא ידעו על הפגיעה הנוספת.

המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם בנוסף עונש מאסר מותנה ופיצוי בסך 100,000 ₪ לק' ובסך עשרות אלפי שקלים לא'.

המאשימה התייחסה בטיעוניה לפסיקה הנוהגת וביקשה להחמיר בעונשו של הנאשם מעבר לרמת הענישה הנוהגת, על בסיס הראציונלים שעמדו בבסיס תיקון החוק שקבע את העבירה וכן על יסוד הטענה כי מעשיו של הנאשם שונים וחמורים מאלה המתוארים בפסיקה שאליה היא התייחסה.

13. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם מודע לכך שהעבירות שביצע הן חמורות מאד, כי הוא מצטער על מעשיו ומתקשה להשלים עמם, עד כי שנתו נודדת בשל הנזקים הקשים שגרם לק'. ב"כ הנאשם טענה כי המעשים שביצע כמתואר באישום השני הם קלים יחסית, והראיה לכך היא שהמתלוננת לא מצאה לנכון להתלונן, ויחד עם זאת הוסיפה כי הנאשם לוקח אחריות מלאה גם על העבירה הזאת.

ב"כ הנאשם הדגישה את הנסיבות לקולא ובהן העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשים בהזדמנות ראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי וחסך את הסבל הנוסף הכרוך במתן עדות על ידי המתלוננת. נטען כי הנאשם מתייחס ברצינות רבה למעשיו ולהליך המשפטי, שכן פנה מיד לקבלת טיפול ייעודי לעברייני מין וכי הוא מגויס באופן מלא לטיפול ומעוניין בו. עוד הודגשו מצבו הנפשי של הנאשם והשפעתם הקשה של המעשים על היחסים בתוך משפחתו. נטען כי ההפרעה הדו-קוטבית שממנה סובל הנאשם אמנם אינה פוגעת בכשירותו המשפטית, אך יש בה כדי להשפיע על התנהגות חסרת גבולות, והדבר מצדיק הקלה עמו. בהקשר זה נטען כי מעולם לא נאמר לנאשם על ידי איש מגורמי המקצוע שידעו על מחלתו, כי אין מקום שיעסוק במקצועו בשל כך. נטען כי העובדה שהנאשם לוקה בהפרעה נפשית דווקא סייעה לו להיות מטפל טוב יותר, שכן הוא ניגש לעבודתו ממקום של הבנה אישית את ההתמודדויות של המטופלים. עוד נטען כי לאורך השנים הנאשם טיפל במטופלים רבים מאד, אך למעט שתי המתלוננות, אף פעם לא פגע במי מהם. הודגשו נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו בן למשפחה נורמטיבית, אדם משכיל, נטול עבר פלילי, שתרם לחברה במסגרת שירותו הצבאי ובעבודתו רבת השנים כמטפל, והעובדה כי למרות שמעשיו פגעו באופן עקיף גם ברבים מחבריו שנתנו בו אמון לאורך שנים, רבים מהם רואים בו את האדם הערכי והטוב שהוא ותומכים בו, מתוך מטרה לסייע לו להשתקם.

תואר כי הנאשם מבין שמעשיו חמורים והוא ראוי לעונש של מאסר בפועל, והוא מסכים גם לפצות את הנפגעות בסכומים שלהם עתרה המאשימה, עם זאת התבקש בית המשפט שלא לגזור מאסר בפועל ממושך, והודגש כי גם שירות המבחן, שראה לנגד עיניו את אפשרות השיקום, לא המליץ על עונש ממושך.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם ביקש מיוזמתו לבטל את רישונו המקצועי, וכי אובדן מטה לחמו והתמוטטות הקריירה רבת השנים שלו מהווים כשלעצמם ענישה עבירו. עוד נטען כי הנאשם ספג השפלות קשות מסביבתו, צולם בבית המשפט על ידי אביה של ק', ובסביבת מגוריו פוזרו כרזות המכנות אותו "אנס". ב"כ הנאשם טענה כי הקלון האופף את הנאשם, אשר בשל הפרסומים, ידוע לכל מיהו ומה היו מעשיו, גם הוא עונש כבד מאד כשלעצמו.

ב"כ הנאשם התייחסה להפגנות הרועשות כנגד הנאשם שהתקיימו מחוץ לבית המשפט בכל אחד מימי הדיונים, וביקשה שהעונש ייגזר על פי השיקולים המקצועיים המונחים על ידי החוק והפסיקה ולא על פי עוצמת הצעקות בכיכר העיר.

ההגנה ביקשה להתייחס אל כלל העבירות כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, שכן חרף פער הזמנים וההבדל המשמעותי בעוצמת המעשים, הרקע לביצועם דומה. ב"כ הנאשם הפנתה אף היא לפסיקה והתייחסה גם לפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה.

14. הנאשם בדברו האחרון תיאר בדמעות את החרטה הרבה שחש על מעשיו, המלווה את מחשבותיו באופן יומיומי.

הנאשם טען כי מצפוניו מייסר אותו עד כדי מחשבות אובדניות, אך הוא בחר לחיות, בין היתר כדי להתמודד עם מעשיו ולא לברוח מהם. הנאשם תיאר עוד, כי פגע לא רק במתלוננות אלא גם בבני משפחתו ובחבריו ומכריו שנתנו בו אמון, ובמטופליו שהוא נאלץ להפסיק את הטיפול בהם באחת, סמוך לפני מעצרו. הנאשם אמר כי אינו מבקש להצדיק את מעשיו על רקע ההפרעה שממנה הוא סובל, אך טען כי בעת ביצוע המעשים היה "מחוץ לדעתו", כי היה "בהארה ובחשכה בו זמנית" אך היה "בחוויה של אהבה אינסופית" ולא ראה את החושך, כלשונו. לדבריו הוא עבר טיפול שיוביל לכך שלעולם לא יפגע עוד באף אדם. עוד תיאר הנאשם, כי חלק מחבריו מחרימים אותו בשל מעשיו, וחלק אחר תומך בו, כי הוא סופג השפלות מעוברי אורח כשיוצא לרחוב.

בדבריו פנה הנאשם גם לק' שישבה באולם והתנצל לפניה על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

15. הנאשם ביצע עבירות מין בשתי מטופלות שלו בפער זמנים של כשנתיים ימים בין אירוע לאירוע. לנוכח פער הזמנים המשמעותי והעובדה שמדובר בשתי נפגעות שונות, שכל אחת מהן הושפעה בדרכה באופן קשה ממעשיו של הנאשם, ראוי כי עניינה של כל אחת מהנפגעות יקבל התייחסות עונשית משל עצמה, ובהתאם לעקרונות שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.10.14) אקבע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים.

16. לצד העבירה של יחסי מין בין מטפל נפשית למטופל קבע המחוקק עונש מרבי של ארבע שנות מאסר, ולצד העבירה של מעשה מגונה של מטפל נפשית במטופל קבע המחוקק עונש מרבי של שלוש שנות מאסר. לצדן של אף אחת מעבירות אלה לא נקבע עונש מזערי.

17. הוראות החוק האוסרות קיום מעשים מיניים בין מטפל למטופל הן חריגות, במובן זה שיש בהן משום התערבות באוטונומיה האישית של בגירים ליתן הסכמתם לקיום יחסים מיניים, מתוך הבנה שהסכמה הניתנת בסיטואציה מסוג זה אינה יכולה להיות הסכמה שלמה ואמיתית, כפי שפורט בדברי ההסדר להצעת החוק שהוסיף את העבירות לחוק העונשין:

"... אין מדובר בהסמכה של ממש מצד המטופל אלא ב'הסכמה' פגומה, באין יכולת לשקול באופן חופשי את מערכת היחסים ומשמעותה, ובאין בחירה אמיתית. זאת ועוד: כשמדובר בטיפול נפשי, חלק בלתי נפרד ממנו היא התלות הנוצרת במטפל. המטפל צריך לשלוט במצב ולפעול לטובת המטופל בלבד..." (הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 71) (ניצול תלות של מטופל במטפל) התשס"ב-2002, ה"ח 3166 (10.7.02), 868).

18. מתוך דברים אלה ניתן ללמוד, כי לבד מהגנה על שלמות הגוף והנפש, תחושת הביטחון האישי והפרטיות של אדם, שהם הערכים המוגנים העונשים בבסיסן של כלל עבירות המין, העבירות האוסרות על קיום יחסים מיניים בין מטפל

למטופל נועדו להגן גם על היותה של הסביבה הטיפולית מקום בטוח, המאפשר לאדם לחשוף את נבכי נשמתו במצב של מוגנות מלאה, לצורך קידום ההליך הטיפולי בלבד, תוך מניעת הסכנה הכרוכה בניצול הפגיעות שיוצרת החשיפה.

האישום הראשון

19. בחינת נסיבות ביצוע העבירות נושא האישום הראשון מלמדת כי עוצמת הפגיעה שלהם בערכים המוגנים היא גבוהה ביותר.

20. כפי שעולה מתוך עובדות כתב האישום המתוקן, התלות של ק' בנאשם הייתה כמעט מוחלטת. הדבר נבע גם מתוך נתוניה האישיים, מתוך עובדת קטינותה בתחילת הטיפול, גילה הצעיר בעת ביצוע העבירות, וגם מתוך מצבה הנפשי השברירי ממילא, שהוביל לכך שהיא נזקקה מלכתחילה לטיפול.

21. לא זו בלבד שהנאשם לא כיבד את התלות הזאת בדרך של התייחסות מקצועית בלבד, אלא שהוא העצים והאדיר אותה בדרך של חציה קיצונית של גבולות הטיפול באופנים שונים, עוד קודם לפגיעה המינית בק'; הנאשם לא קבע גבולות לזמני הטיפול, הוא קיים עם ק' קשר שוטף גם מחוץ לשעות הטיפול, המשיך לטפל בה גם ללא חיוב בתשלום, נתן לה גישה כמעט מוחלטת לענייניהם של מטופלים אחרים שהם בגדר סודות מקצועיים, הכתיר אותה כאסיסטנטית שלו, ותחת כותרת זאת אפשר לה להיכנס לקודש הקודשים המקצועי-חדר הטיפולים של מטופלים אחרים. כל אלה מהווים אלמנטים מניפולטיביים של תכנון מוקדם, שאפשרו לנאשם לגרום לק' להסיר כל מנגנון של זהירות או התנגדות שעשוי היה להיות לה לנוכח תקיפה מינית מצד הנאשם, שכן הוא נטע בה ביטחון מלא ומוטעה, שכל מעשיו של הנאשם נעשים לטובתה.

22. אמת, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי ק' טופלה אצל הנאשם במשך שנים שבמהלכן מצבה הוטב, ונראה כי אין חולק שלנאשם הייתה תרומה לכך. ואולם דווקא עובדה זו היא שגרמה לק' לבטוח בנאשם ובכל מעשיו, בשעה שהוא עצמו ניצל לטובת סיפוק צרכיו המיניים את המידע שצבר במהלך הטיפול על אישיותה של ק', אופייה וחולשותיה.

23. העבירות שביצע הנאשם בק' בוצעו בתוך חדר הטיפול, במהלך טיפול ובמסווה של תרגיל הנעשה במסגרתו. גם עובדה זו היה בה כדי לטשטש בעיני ק' את אופי המעשים שנעשו בה ולנטרל אפשרות של התנגדות מצדה.

24. פער הכוחות בין הנאשם לק' היה עצום. אין מדובר רק בכך שהנאשם מבוגר ממנה בכ- 45 שנה, אלא ישנם גם פערי השכלה, ידע, ניסיון ומעמד חברתי ומקצועי, שהפכו את ניצול מצבה של ק' על ידי הנאשם לחמור יותר. על רקע זה, מידת האקטיביות שגילתה ק' במהלך ההתרחשויות אין בה כדי ללמד על יוזמה או על מידה של הסכמה מדעת, אלא רק על כניעות לרצונותיו של הנאשם, שהיא היתה כשבויה בידיו. **[חלק שנאסר בפרסום - הושמט]**

חרף שיתוף הפעולה שלה, בנסיבות העניין הסכמתה של ק' לביצוע המעשים הייתה כה פגומה עד כדי קרבה לניצול

מצב המונע התנגדות.

25. המניע שהוביל את הנאשם לביצוע העבירות הוא רצון לסיפוק מיני. הנאשם תיאר גם לפני שירות המבחן את משיכתו אל ק' שהחלה עוד טרם ביצוע העבירות את הפנטזיות המיניות עליה, ואלה מבססים את האלמנטים של תכנון שקדמו למעשיו של הנאשם.

בשל כך אף לא ניתן להתייחס אל מעשיו של הנאשם כאל "היסחפות" או "מעידה חד פעמית" שכן ק' אינה המטופלת הראשונה שבה פגע הנאשם מינית, וגם לגביה מדובר במעשים שבוצעו בשתי הזדמנויות שונות, יום אחרי יום. מדובר בכישלון מתמשך, אשר גם על פי תיאוריו של הנאשם עצמו לפני שירות המבחן, וגם על פי דבריהם של עדי האופי, קיבל ביטויים שונים של חציית גבולות מקצועיים במקרים נוספים, ובמקרים הנדונים בכתב האישום לבש צורה של עבירות פליליות.

26. המעשים המיניים עצמם היו חמורים **[חלק שנאסר בפרסום - הושמט]**.

27. אשר לנזקים שנגרמו לק' בעקבות מעשיו של הנאשם, הרי שכפי שעולה מתוך תסקיר נפגעת העבירה, גם הם קיצוניים בחומרתם. **[חלק שנאסר בפרסום - הושמט]**. נזק זה יורד לשורשם של הערכים המוגנים באמצעות העבירות שבביצוען הורשע הנאשם.

28. במעשיו גרם הנאשם גם נזק עקיף לכלל העוסקים בפסיכולוגיה, מקצוע אשר מטבע הדברים מבוסס על רמה גבוהה של אמון בין מטפל למטופל. מעשים מעין אלה עלולים להרתיע אחרים מפני פנייה לטיפול, מתוך חשש כי ייפגעו במהלכו דווקא על ידי מי שאמור לסייע להם. עובדה זו, כמו גם הקושי הרב הכרוך בחשיפתם של מעשים הנעשים בחדרי חדרים על ידי מי שנמצאים ממילא בעמדה מוחלשת, מחייב מתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה כללית.

29. **[חלק שנאסר בפרסום - הושמט]**

מכל הטעמים הללו יינתן משקל מדוד בלבד להפרעה שממנה סובל הנאשם.

30. הנסיבות שבהן בוצעו העבירות במקרה דנן ניצבות ברף חומרה עליון, באופן שמצדיק את עתירת המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שהרף העליון שלו הוא העונש הקבוע לצידה של אחת העבירות שבביצוען הורשע הנאשם ביחס לאישום זה - ארבע שנים. אם מצאתי שלא לעשות כן הרי זה רק משום שניתן משקל מסוים להפרעה הנפשית שממנה סובל הנאשם, שעשויה הייתה לפגוע במידת מה בכושר השיפוט המלא שלו.

31. הפסיקה הנוהגת ביחס לעבירות שבביצוען הורשע הנאשם אינה ענפה.

ע"פ 7024/93 פלח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.1.15), מתייחס למעשים שאירעו טרם תיקון החוק והוספת

העבירות הנוגעות לאיסור יחסים בהסכמה בין מטפל נפשי למטופל. באותו מקרה נידון פסיכולוג שביצע מעשים מגונים ובמעשה סדום במרמה ובמצב המונע התנגדות בארבע מטופלות שלו, שאחת מהן הייתה קטינה, במהלך טיפול, ונגזרו עליו ארבע שנות מאסר, וערעורו על פסק הדין נדחה.

מקרה זה דומה במידה רבה לעניינו של הנאשם שכן גם בעניינו של פלח המעשים בוצעו תוך כדי הטיפול, חלקם במסווה של טיפול, ללא התנגדות ממשית מצד נפגעות העבירות. אמנם באותו מקרה דובר בארבע נפגעות, ואולם בניגוד למעשיו של פלח, הנאשם ביצע בעילה של ק' **[חלק שנאסר בפרסום- הושמט]**.

בע"פ 1229/19 **סולמינסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 1.7.19) נדון עניינו של מעסה שביצע מעשים מגונים בחמש נפגעות, שאחת מהן קטינה, תוך כדי הטיפול בהן. הגם שבטיפול מסוג זה, להבדיל מטיפול פסיכולוגי, התלות הנפשית במטפל כמעט ולא קיימת וגם מידת הפתיחות הנדרשת מן המטופל נמוכה לאין ערוך, נגזרו על אותו נאשם 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעות העבירות, וערעורו על העונש נדחה.

ברע"פ 8587/15 **דיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.5.16) אמנם נגזרו על פסיכולוג שהורשע בבעילה ובמעשה מגונה במטופלת שבוצעו בהסכמה 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, ואולם מתוך אותו פסק הדין לא עולות הנסיבות המחמירות הקיימות במקרה דנן והם פער הגילים והמעמדות העצום בין הנאשם לק', המניפולציה המתמשכת שבה נהג הנאשם כלפי ק' על מנת להאדירה, אשר העצימה את התלות שלו בה, ואין אף התייחסות לנזק שנגרם למתלוננת באותו התיק, באופן שניתן להשוותו לנזק שנגרם לק'.

32. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם באישום הראשון הוא בין 28 ל- 45 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה.

האישום השני

33. גם במקרה זה העבירה בוצעה בחדר הטיפול, תוך כדי הטיפול ובמסווה של תרגיל שנועד לקדם את הטיפול, המלמד על התחכום והמניפולציה שבהם נקט הנאשם. מובן כי במצב כזה גם א' הסירה את כל מגננוני ההגנה שלה והתמסרה למעשים מתוך אמונה וביטחון שבטחה בנאשם.

34. אמנם בעבירה המתוארת באישום השני המגע של הנאשם במתלוננת היה מעל הבגדים ובהזדמנות אחת בלבד **[חלק שנאסר בפרסום- הושמט]**.

35. גם במקרה זה הנאשם ניצל את המידע שרכש במסגרת מקצועו על אודות הנפגעת, על אישיותה ועל חולשותיה. מובן מתוך תיאור הדברים כי מעשה מסוג זה דרש מידה של תכנון מצד הנאשם, וגם במקרה זה, הידע המקצועי של הנאשם יצר אצלו רמת מודעות הגבוהה מן הרגיל ביחס לנזקים האפשריים כתוצאה ממעשיו.

36. **[חלק שנאסר בפרסום- הושמט]**

37. אינני סבורה כי ניתן להיתלות בעובדה שא' לא התלוננה מיוזמתה, אלא נקראה למשטרה כדי למסור עדות, כדי להסיק שהאירוע לא הותר בה חותם משמעותי. כפי שניתן ללמוד מתוך תסקיר נפגעת העבירה ומתוך התנהלות הדברים במשפט, מדובר באישה החרדה מאד לפרטיותה, ומנגנון ההתמודדות שלה עם המעשים שהותירו אותה כואבת והמומה היה כלי שתלונה יזומה במשטרה אינה מתיישבת עמו.

38. גם במקרה הזה באה לביטוי מוחשי הפגיעה בתדמית המקצועית של ציבור הפסיכולוגים כגורמי טיפול מקצועיים שניתן ליתן בהם אמון ולהיעזר בהם בשעת משבר, והקושי של א' לחשוף את הדברים בדרך של תלונה, מחדד את הצורך במתן משקל לשיקולי הרתעה אישית.

39. העבירה נושא האישום השני בוצעה בשנת 2018, בתקופה שבה אין חולק כי הנאשם לא נטל כל טיפול תרופתי המתייחס להפרעה שממנה הוא סובל, ואולם ההתייחסות להתנהלותו בהקשר זה כפי שפורטה לעיל, נכונה גם במקרה דנן, ומחייבת מתן משקל מדוד בלבד למצבו הנפשי בעת קביעת מתחם העונש ההולם ביחס לאישום זה.

40. בנוגע לרמת הענישה בכל הנוגע לאישום זה מצאתי להזכיר פסק דין נוסף שניתן ברע"פ 4561/20 **הולי אור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.7.20) שבו אושר על ידי בית המשפט העליון גזר דין שכלל 12 עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה, אשר ניתן בעניינו של פיזיותרפיסט שביצע מעשה מגונה בעל אופי דומה לזה שביצע הנאשם בא', בנפגעת העבירה במהלך טיפול.

41. בשים לב לעוצמת הנזק שגרמו מעשיו של הנאשם ולאופי המיני המובהק של המעשים, שכללו מגע באיברים אינטימיים, סברתי כי מתחם העונש ההולם שלו עתרה המאשימה ביחס לאישום זה הוא נמוך במקצת, ואולם לא אחמיר עם הנאשם מעבר לו ואקבע ביחס לאישום השני מתחם עונש הולם שבין שבעה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה.

העונש המתאים לנאשם

42. הנאשם הוא אדם שעד למעצרו ניהל אורח חיים תקין ומתפקד בכל מישורי חייו, והוא נעדר עבר פלילי. עם זאת יש לתת את הדעת לכך כי משמדובר בעבירה של בעל מקצוע טיפולי, הרי שברובם המכריע של המקרים מדובר יהיה במי שאין לו הרשעות קודמות, לא כל שכן הרשעות רלבנטיות.

43. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ובכך חסך זמן שיפוטי, וחשוב מכך- חסך את הצורך בשמיעת עדותן של הנפגעות. מבחינת שתי הנפגעות מדובר בעניין משמעותי, הן בשל הקושי העצום של כל אחת מהן לשוב ולשחזר את תיאור הפגיעה בה, הן בשל רצונה של א' בשמירה קפדנית על פרטיותה. לפיכך עובדה זו היא בעלת משקל משמעותי לקולא.

44. שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם החזיר מיוזמתו את הרישיון לעסוק בפסיכולוגיה, עובדה שכורכת בתוכה

פגיעה תדמיתית וכלכלית קשה בנאשם, היא בעלת אלמנטים עונשיים והיא מבטאת הכרה בפסול שבמעשים.

45. בכל הזדמנות שנקרתה - לפני חבריו, לפני שירות המבחן, לפני המטפלים ב"התחלה חדשה" וגם בבית המשפט הנאשם שב ונטל אחריות מילולית על מעשיו, הביע צער וחרטה עליהם, ואף הסכים לפצות את הנפגעות בהיקף שלו עתרה המאשימה ללא ויכוח. אין ספק כי ברמה הפורמאלית, וודאי שמתוך ניסיונו המקצועי עתיר השנים, הנאשם מבין את הפסול שבמעשים ומבין כי א' וק' ניזוקו כתוצאה מהם. עם זאת, לא ניתן להימנע מלהתייחס לדברים שאמר הנאשם לפני שירות המבחן ביחס לא', ולפיהם לא סבר שהיא נפגעה ממנו, וגם אם הבין שלא פעל כשורה, לא סבר שמדובר בעניין משמעותי. גם ביחס לק', חרף נטילת האחריות המילולית והבעת הצער והחרטה, הנאשם, אשר לא ביקש לקבוע כי לא היה אחראי למעשיו, שב ותולה אותם בהפרעה הנפשית שממנה סבל, ובכך מרחיק מעצמו את הפסול המוסרי הכבד שדבק במעשים. בנסיבות אלה, קשה לקבוע כי נטילת האחריות על המעשים היא עמוקה ומלאה.

46. הנאשם התחיל טיפול מיוזמתו לאחר שחרורו ממעצר, והוא משולב בטיפול ייעודי לעברייני מין. חוות הדעת של מרכז הטיפול "התחלה חדשה" מפליגה בשבח ההתקדמות שעשה הנאשם מאז תחילת הטיפול. עם זאת, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי הנאשם הוא אדם נבון ומשכיל, שהשיח הטיפולי הוא שפה שהוא דובר על בוריה. הנאשם הוא איש מקצוע ובעל השכלה רלבנטית וניסיון רב שנים, ואין שום ספק שהכלים הטיפוליים, העבודה על מעגל העבירה וזיהוי מצבי סיכון הם מושגים שמוכרים לו היטב והיו מוכרים לו עוד טרם תחילת הטיפול, ואף על פי כן הוא לא השכיל להשתמש באף אחד מהכלים הללו כדי לעצור את עצמו מלבצע את העבירות. לפיכך, הגם שיש ליתן משקל לרצון שמביע הנאשם בקבלת טיפול, המשקל שיינתן לטיפול בנסיבות המקרה דנן הוא מדוד.

47. לא ניתן להתעלם מן העובדה כי עניינו של הנאשם זכה לתהודה ציבורית רבה, ובמידה מסוימת גם השפיע על האופן שבו התנהלו הצדדים במשפט. שמו של הנאשם ומעשיו התפרסמו באמצעי התקשורת באופן תדיר, הגעתו לבית המשפט והדיונים בעניינו התנהלו לקולם הרועש של הפגנות שנערכו למרגלות בית המשפט וקראו למצות עמו את הדין, הוא נזקק לליווי של משמר בתי המשפט על מנת שיתאפשר לו לעזוב את בניין בית המשפט וללכת לדרכו והוא הפך מושא לבוז והשפלה כאשר כרזות המכנות אותו בכינוי גנאי פוזרו באזור מגוריו. אמת, ביצוע עבירות פליליות יש בו, ברגיל, כדי להטביע אות קלון על מצחו של מי שביצע אותן. ואולם, דומה כי הגינוי החברתי שהיה מנת חלקו של הנאשם במקרה דנן היה חריג, ואף הוא היווה כשלעצמו ענישה, שמוצדק לשקול אותה בעת גזירת העונש.

48. על אף האמור יש לציין כי הנאשם לא נותר בדד. כפי שנוכחתי לראות בדיונים, הוא עטוף בחברים, מכרים, עמיתים ובני משפחה אשר ליוו אותו לדיונים, חלקם הגיעו לשם כך במיוחד מחו"ל, וניתן משקל גם למכתבי ההמלצה הרבים שלימדו כי לאורך חייו הנאשם תרם למדינה במסגרת שירותו הצבאי וסייע לאחרים הן במהלך עבודתו, הן ללא קשר לעבודה.

49. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מצדיק לגזור על הנאשם עונש המצוי בשליש התחתון של מתחמי העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחמים.

50. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ביחס לאישום הראשון אני גוזרת על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לאישום השני אני גוזרת על הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל, במצטבר לעונש שנגזר עליו באישום הראשון.

בסך הכל ירצה הנאשם 39 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 27.1.22 עד יום 9.2.22.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון: 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 13.9.22 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ב. תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין התשל"ז-1977, למעט עבירה לפי סעיף 352 לחוק.

ג. פיצוי לנפגעת העבירה ק' בסך 100,000 ₪.

פיצוי לנפגעת העבירה א' בסך 30,000 ₪.

בסך הכל ישלם הנאשם 130,000 ₪ כפיצוי לנפגעות העבירות. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.9.22 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

51. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

52. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן ביום ה' אב תשפ"ב, 2 אוגוסט, 2022.